

IV.

Doktor Gaardbo og Fru Meta sad en Aften oppe til langt ud over deres sædvanlige Sengetid og talte sammen om deres truede Fremtid. Doktoren havde stadig ingen Praksis, og der maatte nu træffes en Afgørelse.

Da de ud paa Natten endelig kom til Ro, var Beslutningen taget. De vilde forlade Landet og prøve Lykken i Avstralien. Ved at sælge deres Bohave mente de at kunne skaffe sig de nødvendige Rejsepenge; og forøvrigt ejede Doktoren i Fællesskab med sin Broder en Obligation, der var en Arv fra deres sparsommelige Far.

Den næste Morgen forbavsede han Meta ved at erklære, at han en af Dagene vilde tage ind til Johannes for at sige ham Farvel.

„Jeg kan paa den Maade ogsaa nemmest faa det ordnet med Salget af Obligationen,“ sagde han. „Det bliver ellers til saa meget Skriveri.“

„Det maa du jo gøre, som du selv synes, Povl. Men det vil jeg sige dig, at mig faar du ikke med derhen. Og skulde Johannes komme her paa Genbesøg, saa dyer jeg mig ikke for at sige ham lige op i Ansigtet, hvad han har paa sin Samvittighed.“

„Saa vil jeg forhindre, at han kommer. Men det har vist forresten ingen Nød.“

„Jeg begriber dig ikke, Povl! Det er ikke til at blive klog paa, hvordan du egenlig har det med Johannes. Først driver han sin Kæreste til Fortvivlelse, og nu jager